

POSAŻNY (5) *ai*

o oraz a jasne.

sg m N posażny (1). *ϕ f A* posażną (1). *ϕ pl L* posażnych (3).

Sł stp notuje, Cn s.v. posagowy, Linde XVIII w.

Należący do majątku otrzymywanego w posagu, związany z posagiem; dotalis Calep, JanStat, Cn (5) : Dotalis – Pośażni. Calep 341b.

Wyrażenia: »dobra posażne« (2): Ná dobrách pośażnych y w przeżyłkách wziętych Praescriptia nie idzie. SarnStat 636 [idem] 778.

»oprawa posażna« (1): w których dobrách żoná tegóz právem pokonánego opráwęby miááá pośażną [habuit reformationem suam dotalitale m JanStat 571] SarnStat 632.

»pieniądze posażne« (1): thy części trzy Chrzanowskiej Pawłowskiej Dambrowskiej Stanisław brath ych w pienyędzách posażnych dzierzecz ma ZapWar 1550 nr 2666.

Cf POSAGOW, POSAŻNE

DDJ